

વિષયાનુક્લિકા.

૧ અત્તન સંદર્ભાત્મક (અભિલાષિ)	૧૦૧
૨ શ્રી મહાનીર જિન સ્તવન. (ઝ૦ છ૦ સુરવાત)	૧૦૨	
૩ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. (સુનિ શ્રી દશાનિજયજી મહારાજ)	૧૦૩	
૪ દ્રગ્યગુણપ્રયોગ વિવરણ. (શાંકરલાલ ડાલ્ચાલ કાપડીયા)	૧૦૬	
૫ શાસનસિક શુદ્ધ સુનિયો કેવા હોય ? (સદગુણાતુરાગી સુનિશ્ચ કર્પૂરવિજયજી)	૧૦૬	
૬ જાતિ અને તેનો ઉદ્દ્દ્ય. ... (કલ્યાણમાધ દ્વારા અનેરી ખી. એ.)	૧૧૦	
૭ ખરા પંડિત કેવા હેય ? (સદગુણાતુરાગી સુનિશ્ચ કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)	૧૧૫	
૮ જૈનો અને કેળવણી. (નરોત્તમ ખી. શાહ)	૧૧૬	
૯ શ્રી શત્રુંજ્ય તીર્થોક્ષાર પ્રયોગ.	૧૧૮	
૧૦ સંત સમાગમ દુર્બલ.	(સદગુણાતુરાગી શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)	૧૨૨	
૧૧ મુસ્તકાલ્ય વિષે કંઈક. ગાંધી	૧૨૩	
૧૨ કલ્બકદા લાયદેરી રીતીકીટ.	૧૨૪	

શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામીનું ચરિત્ર.

પ્રલુદ્ધના પ્રથમ ગણ્યુધર દત્તના પૂર્વભવતું અભૌક્તિક વૃત્તાંત, શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામીના નાણ અને તે વખતની અપૂર્વ લક્ષિત રસિક, ચિત્તાર્થક અને વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન, પ્રલુદ્ધાણીના દ્વારા દ્વારા આપેલ, તપ, ભાવ, ભાવત અને તરનો ઉપર અપૂર્વ દેશના સાથે જણાવેલ અનેક કથાઓ, વિવિધ ઉપરેણી ભરપૂર ચેકંદર ત્રીશ ઐધપ્રદ કથાઓથી ભરપૂર આ ચરિત્રની રચના છે. કિ. રી. ૧-૧૨-૦

લખેણ:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

સુચના—આ માસિકમાં આવતા લેણો માટે તેના લેણક જવાખાર છે અને તે માણની હુક્કીકત માટે અગે સમીક્ષા હોય તેમ માનવાનું નથી.

(માસિક કમીટી.)

ભાવનગર ધી “આનંદ” પ્રેસમાં-શાહ યુલામચંદ લલલુલાધારે છાયેનું.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

॥ બંડે ચીરમ ॥

યદુત થો ભદ્રાઃ સદ્ગ્રહસાધનયોગ્યત્વમાત્મનોડમિલષદ્વિર્ભવ-
દ્વિસ્તાવદિદમાદૌ કર્તવ્ય ભવતિ યદુત સેવનીયા દ્યાલુતા ન
વિધેયઃ પરપરિમદ્ધઃ મોક્ષવ્યા કોપનતા વર્જનીયો દુર્જનસંસર્ગઃ
વિરહિતવ્યાલીકવાદિતા અભ્યસનીયો ગુણાનુરાગઃ ન કાર્યા
ચૌર્યબુદ્ધિઃ ત્વજ્ઞનીયો મિધ્યાભિમન્નઃ વારણીયઃ પરદારામિલાશઃ
પરિહનીયો ધનાદિ ગર્વઃ ।

તતો ભવિષ્યતિ ભવતાં સર્વજ્ઞાપજ્ઞ સદ્ગ્રહાનુષ્ટાનયોગ્યતા ॥

ઉપયિતિ ભબ્યપ્રશ્ના કથા-સત્તમ પ્રસ્તાવ.

પુસ્તક ૨૮ | વીર સ. ૨૪૯૭. માર્ગશિર. આત્મ સ. ૩૯. | અંક ૯ મો.

ॐ

જીવન સંક્લિષ્ટા.

આત્મના નિદ્રા અભય (રાત્રી)—

(૧)

“ સત્ત દેવ થુદ વળી ધર્મતું ” શરણું સદેવ રહેણ ! અને,

“ વ્રત પંચ પૂર્ણુ ” પાળવા દઠ ભાવના સ્ફૂર્તિ ! મને;

આ રત્નિમાં યાદ મરણુ મારું સંભવે ડે ! ડે ! વિધે,

સંગૃહિત વસ્તુ દેણ સાચે “ વેસિયાબું ” વિવિધે.

૧ નોટ.—આત્મનગરભાં જીત અધ્યાત્મ યાસનાં મુનિ શ્રી “ અભ્યિવિજ્યાલુ ” ભદ્ર-
રાજ સાથે ચાર્ચેક વાતાવરિત પ્રસંગે તેમના તરફથી જોડ અસંબંધ-
પણ અંથારા પોરસાને અનુભસ્થી રહેલુ “ અર્થિંત ભારે ઝોસીડ ”
એ વર્ણની ઊર થતો હોયરો જોખળેવ તે ઉપરથી વિશેષ રૂપુટ
સંગ્રથ શાયે ઉપરતુ રખાયિ રહેલે છે.

१०३

श्री आत्मानंद प्रकाशः

भावना जगृति समय (प्रकाश) —

(२)

हुं क्लेणु ? ने आ०योज क्यांथी ? इन् तारी शुं अहीं ?
 अवलोक आ अवनि विषे वैचित्रयता वश क्यां रही ?
 सम विषम आ व्यक्ति गत “ इल पूर्वकृत ” समझ हुवे,
 थही सार कर व्यवहार ल्यवन सङ्कलता ज्यां संस्करे.

वि० सं. १६७७ मागशर

(अभिवाप्ति.)

श्री महावीर ज्ञन स्तवन.

(देशी—वरधोडा वरधोडे वालमनो०)

अवधारे अवधारे विनती अवधारे ३;	विनती० ए८५.
विश्वलालंहन तारे।	
सूत सिद्धारथ शुभ शुण धारी;	विनती० १
ज्ञालो अनंद वीर ध्यारे।—	
धीर धरी शूरवीर अनीते;	विनती० २
उपसर्ग सद्या अपारे।—	
क्षमा हया शुभ शास्त्र सल्लने;	विनती० ३
मोह महामहि मार्ये।—	
आठ करमनो गर्व उतारी;	विनती० ४
वीर शुभ नाम सोहुयो।—	
मैं प्रभुल मोह वश पठीने;	विनती० ५
कीर्ति कुकर्म हुजारे।—	
अवसर पामी शरणे हुं आयो;	विनती० ६
पागी जाणी न निवारे।—	
सम नजरेथी नाथ निहायो;	विनती० ७
ऐ छे तमारे धारे।—	
सेवक पर करणा शुभ लावी;	विनती० ८
निज जवाहीर हेयाडा।—	

अ० छ० सुरवाडा.

શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર.

૧૦૩

અગિયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ

શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૮૦ થી શરૂ)

કાદે અને તે સમયે હે ગૌતમ ! મેં ત્રીસ વર્ષ સુધી ગૃહવાસમાં રહીને માતાપિતા દેવગત થયા પછી એ પ્રમાણે આચારંગના બીજા શ્રુતસ્કર્યના પંદરમા ભાવના અદ્યયનને વિષે કહ્યા પ્રમાણે “ માતાપિતા જીવતાં દીક્ષા નહિ લઈ ” આવો અભિયાન પૂર્ણ થયો જાણી સુવર્ણનો ત્યાગ કરી, બલનો ત્યાગ કરી, ધર્માદ્ધિ-યાવતું એક દેવહૃદ્ય વસ્ત્રને અહૃદ્ય કરી સુંડ-હીક્ષિત થઈને ગૃહસ્થાવાસનો ત્યાગ કરી પ્રત્રન્યાનો સ્વીકાર કર્યો. તે વખતે હે ગૌતમ ! હું રહેલા વષ ને વિષે અર્ધ્યમાસ અર્ધ્યમાસઃ ક્ષમણુ કરતાં અસ્થિયામની નિશ્ચાયે પ્રથમ વર્ષાકાલમાં રહેલા માટે આંધ્રો, બીજો વર્ષે માસ માસક્ષમણ કરતાં કરતાં અતુક્રમે વિહાર કરતાં, એક ગામથી બીજે ગામ જતાં જ્યાં રાજગૃહ નગર છે, જ્યાં નાલંદાનો બાધ્ય ભાગ છે અને જ્યાં તંતુવાય-વણુકરની શાલા છે ત્યાં આંધ્રો, આવીને યથા ચોય અવયાળને અહૃદ્ય કરી તંતુવાયની શાલાના એક ભાગમાં વર્ષારૂપાણીનું રહ્યો. ત્યાર બાદ હે ગૌતમ ! હું પ્રથમ માસક્ષમણનો સ્વીકાર કરી વિહાર કરવા લાગ્યો. તે સમયે મંખલિપુત્ર જોશાલક ચિત્રપટ હાથમાં અહૃદ્ય કરી મંખપણું-વડે-લિક્ષાચરયણું આત્માને ભાવિત કરતો અતુક્રમે વિચરતો, યાવતું એક ગામથી બીજે ગામ જતો જ્યાં રાજગૃહ નગર છે, જ્યાં નાલંદાનો બાધ્ય ભાગ છે અને જ્યાં વણુકરની શાલા છે ત્યાં આંધ્રો, ત્યાં આવીને તંતુવાયની શાલાના એક ભાગમાં રાચરચીલું મૂક્યું. મૂક્યીને રાજગૃહ નગરમાં ઉચ્ચ, નીચ અને મધ્યમ કુળમાં આહારને માટે જતો, યાવતું બીજે કયાંઈ પણ વસતિ નહિ મળતા તે તંતુવાયની શાલાના એક ભાગમાં જ્યાં હું રહેલો હતો ત્યાં વર્ષારૂપાણીનું રહેલા માટે આંધ્રો. ત્યારબાદ હે ગૌતમ ! હું પ્રથમ માસક્ષમણના પારણું નિરૂપણને દિવસે તંતુ-વાયની શાલાથકી અહૂર નીકળી નાલંદાના બહારના ભાગનાં મધ્ય ભાગમાં જ્યાં રાજગૃહ નગર છે ત્યાં આંધ્રો. રાજગૃહ નગરમાં ઉચ્ચ, નીચ અને મધ્યમ કુળમાં યાવત આહાર માટે કરતાં મેં વિજ્ઞયનામે ગાથાપતિના ઘરમાં પ્રવેશ કર્યો. તે વખતે તે વિજ્ઞયનામે ગાથાપતિએ મને આવતાં જોયો, મને આવતાં જોઈને પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ થઈ તે તુરત આસનથી ઉઠ્યો, ઉઠીને જલહી સિંહાસનથી

उत्तरी पाहुड़ानो त्याग करी एक साड़ीवाणुं उत्तरासंग करी, अंजलिवडे हाथ लेडी सात आठ पगलां मारी सामैा आऱ्यो, मारी सामैा आवीने भने त्रषुवार प्रहक्षिण्या करी, वंहन अने नमस्कार कर्यो, वंहन अने नमस्कार करी “ भने पुण्यक अशन, पान, आहिम, अने स्वाहिम आहारथी प्रतिलाल्लीश-सत्कारीश ”—ऐम विचारी ते संतुष्ट थयो, प्रतिलाल्लतां पण संतुष्ट थयो. प्रतिलाल्लया बाढ पण संतुष्ट थयो. अने त्यार पछी ते विजय गाथापतिये द३०यनी शुद्धिथी, दायकनी शुद्धिथी, अने पात्रनी शुद्धिथी तथा त्रिविध-मन, वचन, कायानी शुद्धिथी अने त्रिकरण शुद्धिथी हानवडे भने प्रतिलाल्लवाथी देवनुं आयुष्य खांध्युं, संसार अहंप कर्यो अने तेना घरमां पांच दिन्यो ब्रगट थयां. ते आ प्रमाणे—(१) वसुधारानी वृष्टि (२) पांच वर्षीना पुण्योनी वृष्टि (३) ध्वनिरूप वस्त्रनी वृष्टि (४) देवहुंहुलिनुं वागवुं अने (५) आकाशने विषे “ आश्चर्यकारी हान आश्चर्यकारी हान ” ऐवी उद्घोषणा. त्यारभाद राजगृह नगरमां शूंगाटक-त्रिकमार्ग यावत् राजभार्गमां वण्णा माणुसो परस्पर ऐम कडे छे, यावत् ऐवी प्रदर्शणा करे छे के “ हे देवानुप्रिय ! विजयगाथापति धन्य छे; हे देवानुप्रिय ! विजय गाथापति कृतार्थ छे, हे देवानुप्रिय ! विजयगाथापति पुण्यशाणी छे, हे देवानुप्रिय ! विजयगाथापति कृतलक्षण छे. हे देवानुप्रिय ! विजयगाथापतिना उक्त्य दोक सार्थक छे अने विजयगाथापतिनुं भनुष्य संबंधी जन्म अने ज्ञवितनुं इण प्रशंसनीय छे, जेना घरने विषे तेवा प्रकारना साधु-उत्तम अने सौभ्य आकारवाणा—अमणुने प्रतिलाल्लवाथी आ पांच दिन्यो ब्रगट थया (१) वसुधारानी वृष्टि, यावत् (५) “ आश्चर्यकारी हान आश्चर्यकारी हान ”—ऐवी उद्घोषणा ते भाटे ते धन्य छे. कृतार्थ छे, कृतपुण्य छे. कृतलक्षण छे अने तेना अने दोक सार्थक छे, तेमज विजयगृहपतिनुं भनुष्य संबंधी जन्म अने ज्ञवितनुं इण प्रशंसनीय छे ” त्यार बाढ ते मंभवीपुत्र गौशालक वण्णा माणुसो पासेथी आ वात संकली अवधारी जेने संशय अने कुतूहल उत्पन्न थया छे ऐवो ते विजयगृहपतिना घेर आऱ्यो, आवीने तेणु विजयगृहपतिना घरने विषे वर्षीली वसुधारा, नीचे पडेला पांच वर्षीना पुण्यो तथा घरथी बहार नीकणतां भने अने विजयगृहपतिने जेया; जेठने प्रसन्न अने संतुष्ट थए ते गौशालक ज्यां हुं हुतो त्यां आऱ्यो, त्यां आवीने भने त्रषुवार प्रहक्षिण्या करी, वंहन अने नमस्कार करी तेणु आ प्रमाणे कल्युं. हे लगवन ! तमे मारा धर्माचार्य छे अने हुं तमारो धर्मशिष्य छुं. ते वर्खते हे गौतम ! मेरे मंभवीपुत्र गौशालकनी आ वातनो आहर न कर्यो, तेम स्वीकार न कर्यो; परन्तु हुं भौन रघ्यो, त्यारभाद हे गौतम ! हुं राजगृह नगरथकी नीकणी नावंहाना बहारना मर्द्य भागमां थए ज्यां तंतुवायनी शाला छे त्यां आऱ्यो, त्यां आवी धीज मासक्षमणुनो स्वीकार करी विहरवा लाग्यो. त्यार पछी हे गौतम ! धीज मासक्षमणुना पारण्याने

શ્રી તીર્થકર ચરિત.

૧૦૫

વિષે તંતુવાયની શાલાથી નીકળી નાલંદાના મર્યાદાગમાં થઈ જ્યાં રાજગૃહ નગર છે ત્યાં યાવત-બિક્ષા માટે જતાં આનંદગૃહપતિના ઘરમાં પ્રવેશ કર્યો. ત્યારખાદ તે આનંદગૃહપતિ મને આવતો નેછ ઇત્યાદિ બધે વૃતાંત વિજયગૃહપતિની પેઠે (સ્લો. ૩) જાણવો; પરન્તુ એટલું વિશેષ છે કે “ મને અનેક પ્રકારની ભોજન વિધિઓ પ્રતિલાભીશ ” – એમ વિચારો તે આનંદગૃહપતિ સંતુષ્ટ થયો ઇત્યાદિ. બાકીનું વૃતાંત પૂર્વે કહ્યા પ્રમાણે જાણવું, યાવત-હું ત્રીજી માસક્ષમણુનો સ્વીકાર કરી વિહરવા લાગ્યો. ત્યારખાદ હે ગૌતમ ! મેં ત્રીજી માસક્ષમણુના પારણુને વિષે તંતુવાયની શાલાથી બહાર નીકળી યાવત બિક્ષાએ જતાં સુનનંદગૃહપતિના ઘરમાં પ્રવેશ કર્યો. ત્યારખાદ તે સુનનંદગૃહપતિએ-ઇત્યાદિ સર્વ વૃતાંત વિજયગૃહપતિની પેઠે (સ્લો. ૩) જાણવો, પરન્તુ એટલું વિશેષ છે કે તેણે મને સર્વ કામના શુણ્યુક્ત ભોજનવડે પ્રતિલાભ્યો. બાકીનું બધું પૂર્વ પ્રમાણે જાણવું. ત્યાર પછી હું ચોથા માસક્ષમણુનો સ્વીકાર કરી વિહરવા લાગ્યો. હવે તે નાલંદાના બહારના લાગથી થાડે હુર એક ડેલ્લાક નામે સન્નિવેશ હતો. અહીં સન્નિવેશનું વર્ણન જાણવું. તે ડેલ્લાક સન્નિવેશને વિષે બહુલ નામે પ્રાક્ષણે હતો. ત્યારખાદ તે બહુલ નામે પ્રાક્ષણે કાતિંક ચાતુર્માસની પ્રતિપદાને વિષે પુષ્કળ મધુ-ખાંડ અને ધી-સંશુક્ત પરમાત્મકીર્વકે પ્રાક્ષણે જમાડયા. તે વખતે હે ગૌતમ ! હું ચોથા માસક્ષમણુના પારણુને વિષે તંતુવાયની શાલાથી નીકળી નાલંદાના બહારના મર્યાદાગમાં થઈ જ્યાં ભોજન પ્રાક્ષણતા ઘરમાં પ્રવેશ કર્યો, ત્યારપછી તે બહુલ પ્રાક્ષણે મને આવતાં જોયો. ઇત્યાદિ પૂર્વ પ્રમાણે કહેવું. યાવત મને મધુ અને ઘૃત સંશુક્ત પરમાનંદવડે પ્રતિલાભીશ ” એમ ધારી તે સંતુષ્ટ થયો. બાકી બધું વિજયગૃહપતિની પેઠે (સ્લો. ૩) જાણવું યાવત-બહુલ પ્રાક્ષણ ધન્ય છે. (ચાલુ)

ॐ

દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય-વિવરણા*

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૮૪ થી શરૂ)

હિગંબરો ગુણને શક્તિઝપે માને છે તેમ દ્રવ્ય અને ગુણપર્યાયનું કારણ ગુણ માને છે તે વ્યાજાખી નથી. આની સાધીતીમાં તેઓ કથે છે કે દ્રવ્ય અને દ્રવ્યપર્યાયો જે નર-નારકાદિક તેમાં અન્યથાભાવ છે પરંતુ ગુણમાં અન્યથા ભાવ નથી પણ તે ઝાંપાંતરથી સ્થિતિ ઝપે છે. દાખલા તરીકે શ્રુતાદિક અને ભવસ્થ સિદ્ધાદિને કેવળજ્ઞાન વિશેષ. વળી આજે દ્રવ્ય ગુણ છે તે ચેતપોતાના સ્વભાવથી શાખ્યત છે અને પર્યાયથી અશાખ્યત છે. આ ગ્રમાણુ હિગંબરોની જે માન્યતા છે તે સાચી નથી.

ઉત્તર:—આ હિગંબરોની માન્યતા બચોબર નથી. કારણકે પર્યાયથી ગુણ ભિન્ન નથી. પરંતુ પર્યાય તેજ ગુણ છે. જેવી રીતે કમભાવીપણું પર્યાયનું લક્ષણું છે તેવી રીતે એકને અનેક કરવું તે પર્યાયનું બીજું લક્ષણ છે, પરંતુ દ્રવ્ય તો હુમેશાં એકજ ઝપે રહે છે. અને તેના જ્ઞાન દર્શનાદિક જે લેદ થાય છે તે પણ પર્યાય છે. પરંતુ ગુણ લેદ કરવાવાળો નથી. બાગવાંતની દેશના પણ દ્રવ્ય પર્યાયની છે પણ ગુણ પર્યાયમાં દેશના નથી.

શાંકા:—જે ગુણ પર્યાયથી ભિન્ન નથી તો પછી દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાય એમ ત્રણ નામ જુદાં કેમ કહ્યાં છે ?

ઉત્તર:—આ જે લેદ કહ્યા છે તે નયની અપેક્ષાથી કહ્યા છે. તેને વિવક્ષા કહે છે. જેવી રીતે “ તેલની ધારા ” એ વાક્યમાં તેલથી ધારા જુદી છે પરંતુ પર્યાયપણું તેલ ને ધારા જુદી નથી. તેવી રીતે સહભાવી એટલે સાથે રહેનારા જે ગુણ અને કમભાવી એટલે કમથી થનારા જે પર્યાય તેનો લેદ વિવક્ષાથી છે. પરંતુ પરમાર્થહૃદિશી જોઇશું તો તેમાં કંઈ લેદ નથી અને જે લેદ ઉપચારથી માનવામાં આવ્યો હોય તેને યથાર્થ રીતે ભિન્નઝપે કેવી રીતે કહી શકાય. ગુણ છે તે ઉપચારથી છે. દાખલા તરીકે, ગાય હૂંજે છે એમ કહેવાય છે પરંતુ ખડ્યાં નોતાં ગાય હૂંઝાતી નથી; પરંતુ હૂંઝવાપણું ગાયમાં ઉપચારથી છે; પરંતુ યથાર્થપણું નથી. તેવી રીતે ઉપચારથી પ્રાપ્ત થએલા ગુણ શક્તિને ધારણું કરતા નથી. ગુણ એ પર્યાયથી લિન્ન નથી અને જે તેમ હોત તો શાખાકારે દ્રવ્યાર્થિક અને પર્યાયાર્થિક નયની સાથે ગુણાર્થિક નય પણ કહ્યા હોત. વળી જે ગુણ શાખા વિષે છે, પણ ગુણાર્થિ

દ્રોય શુણુ પર્યાય-વિવરણ.

૧૮૭

નયવાચી નથી. વળી રૂપાહિને શાસ્ત્રમાં શુણુ કહ્યા નથી પણ વણુપર્યાય, ગંધપથીય આદિ પચોચ કહ્યા છે. માટે સારાંશમાં સમજવાતું કે શુણુ તે પર્યાયથી બિજ નથી તેથી તેને દ્રોયની પેડે શકિતરૂપે કહી શકાય નહિ. અને જે તેમ માનવામાં આવે અને શુણુને પર્યાયતું ઉપાદાન કારણ માનવામાં આવે તો પછી દ્રોયની જરૂર શી? અને દ્રોયતું કાર્ય લે શુણુથી થધ શકે તેમ હોય તો પછી શુણુ અને પર્યાય એવા એ પદાર્થો જ શાસ્ત્રમાં હોવા જોઈએ, પરંતુ તેમ નથી.

શાંકા સમાધાન:—કોઈ એવી શાંકા કરે કે દ્રોયપર્યાય અને શુણુપર્યાય એમ અને કાર્ય જુદા જુદા રૂપનાં છે તો તે પણ યથાર્થ નથી; કારણ કે કારણુની કલ્પનાનો કાર્યમાં ઉપચાર કરી શકાય છે અને તેથી કરીને કાર્યમાં કારણ શબ્દનો પ્રવેશ થધ શકે છે અને કારણલેછે કાર્યલેછ સિદ્ધ થાય એ; તેમજ કાર્યલેછ સિદ્ધ થયો હોય તો કારણલેછ પણ સિદ્ધ થાય છે. આથી “અન્યો ન્યાશ્રય” નામનો દોપ લાગે છે. શુણપર્યાય કે કહેવાય છે તે તે શુણની જ પરિષ્ઠામરૂપ કલ્પના છે; કારણકે કલ્પના માત્રથી જ પર્યાયથી શુણુના બેદનો સંભવ છે પણ પરમાર્થ દ્રષ્ટિથી વિચાર કરતાં શુણુનો પર્યાયથી લેદ છેજ નહિ; એટલું જ નહિ. પરંતુ દ્રોય શુણુ અને પર્યાય એ ત્રણુ નામ કહેવાય છે તે માત્ર લેદોપચારથી જ કહેવાય છે. આથી એ લાવાર્થ સિદ્ધ થાય છે કે પર્યાયની સિદ્ધ થવાથી અને શુણુ તો માત્ર કલ્પનારૂપ જણુવાથી એમ નક્કી થયું કે દ્રોય એક જ છે. અને શુણુ પર્યાય અનેક છે તેમજ દ્રોયશુણુ અને પર્યાયની પરસ્પર કુલિપત સ્વરૂપથી બેદની કાવના કરવી જોઈએ.

દ્રોયથી શુણુ પર્યાય બિજ પણ છે.

દ્રોયથી શુણુ પર્યાય કાન્ત પણ છે. દાખલા તરીકે ઘટમાં જે દ્રોયરૂપ પદાર્થ છે તે આધાર છે અને રૂપ, રસ, નીદ આદિ જે પર્યાયો છે તે આધીય છે. વળી જે દ્રોય છે તે અનેક દ્વિત્ત્ય થાહ છે અને શુણપર્યાય એકેન્દ્રિય થાહ છે. દ્રોયની સાથે જે શુણુ રહે છે તે સહભાવી છે, અને કુમે કુમે થનારા જે પર્યાયો છે તે કુમ ભાવી છે. આત્મદ્રોયમાં શુણુ અને પર્યાય ઘટાવતાં આત્માની વિજ્ઞાન વ્યક્તિત્વી શકિત તે આત્માનો સહભાવી શુણુ છે અને આત્માના સુખ, હુઃઅ, હુર્ષ, શોકાદિ કુમભાવી પર્યાય કહેવાય છે.

દ્રોય શુણુ પર્યાયનો લેદ

વળી દ્રોય શુણુ પર્યાયના (૧) સંશા (૨) સંખ્યા અને (૩) લક્ષણુ એમ ત્રણ લેદ માલમ પડે છે. દાખલા તરીકે સંશા એટલે પદાર્થ, શુણુ અને પર્યાયનાં નામ છત્યાદિ, સંખ્યા એટલે શુણપર્યાય પણ અનેક છે, જીવ, અજીવ વિગેરે નવ તત્ત્વો છે તે લક્ષણુ એટલે લક્ષ્ય પદાર્થ.

દ્રવ્યથી ગુણપર્યાય અલેહ છે.

વળી દ્રવ્યથી ગુણ પર્યાય અલેહ છે. જે તેમ ન માનવામાં આવે તો અભ્ય-વસ્થાનો પ્રસંગ પ્રાસ થાય, દાખલા તરીકે જીવ દ્રવ્યના જ્ઞાનાદિ ગુણ છે અને પુદ્ગળના રૂપાદિ ગુણ છે. હવે જે દ્રવ્યથી ગુણ પરસ્પર બિજી હોય તો જેમ પુદ્ગળ ને જીવ એકબીજાથી જુદા છે તેમ જીવ દ્રવ્યના ગુણપર્યાય અને પુદ્ગળ દ્રવ્યના ગુણપર્યાય પુદ્ગળ દ્રવ્યથી છુટા થશે અને ગુણ અને ગુણનો પરસ્પરનો સંબંધ રહેશે નહિ. આથી શાસ્ત્ર વ્યવસ્થાનો લેટાપ થઈ જશે; વળી જે સોનું છે તે કુંડળ વિગેરે આભષણુરૂપને પ્રાપ્ત કરે છે ત્યારે તે સુવર્ણાચું કુંડળ એવું નામ પડે છે પણ તેમાં દ્રવ્ય તો સુવર્ણાજ છે. વળી જે ઘટ છે તે પ્રથમ શ્યામ હોય છે પણ જ્યારે પાકે ત્યારે રક્તાદિ લાવ થાય છે ત્યાં પણ તે રક્તાદિ પણુંથી જુદો થતો નથી. આથી કહેવાતું તાત્પર્ય છે તે એ કે વર્જનો અને ગુણનો લેહ થવા હતાં મૂળ દ્રવ્યનો લેહ થઈ શકતો નથી. આથી પણ જે કે દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાયનાં નામ જુદાં જુદાં છે છતાં તે અભિજ્ઞ છે એમ સિદ્ધ થાય છે; વળી જે અલેહ ન માનવામાં આવે તો બીજે પણ બાધ હેખાય છે. દાખલા તરીકે દ્રવ્યમાં ખંધ અને દેશની બિજ્ઞતા માનીએ તો ખંધમાં બમહી ગુરૂત્વ થવી જોઈએ; પરંતુ આમાં તેમ હેખાતું નથી. દાખલા તરીકે સો તંતુથી અનેલા વસ્તુમાં જેટલો લાર હોય છે તેટલોજ લાર સો તંતુ જુદા હોય ત્યારે પણ હોય છે. હવે જે તંતુ અને વસ્તુને અલેહ માનીએ તો તેનું વસ્તુ રૂપે થવાથી વસ્તુમાં બમહો યોજ થઈ જવો જોઈએ, પણ તેમ થતું નથી. વળી દ્રવ્યનો વ્યવસ્થા સહિત જે વ્યવહાર થઈ શકે છે તે ગુણ અને પર્યાયના અલેહ પણને લઇને જ થઈ શકે છે અને જે તેમ ન હોય તો ગુણપર્યાયથી રહીત જીવ દ્રવ્યને હેલ, મનુષ્ય એવા વિશેષ નામ કેવી રીતે આપી શકત? તેથી કરીને દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાય એવા પણ નામ છે; પરંતુ મૂળ સ્વભાવે તેઓમાં એક-પણુંનો જ વ્યવહાર છે. કારણું કે પરિણુતિ એકરૂપે છે. દાખલા તરીકે આત્મ-દ્રવ્યના જ્ઞાનાદિ ગુણ પરિણામ છે. તેમાં આત્માનો જ્ઞાનાદિ ગુણ સહિત વ્યવહાર છે. અને પર્યાયમાં પણ દ્રવ્ય ચુક્ત પર્યાયનો વ્યવહાર છે, માટે વણુંનો એકજ પ્રકાર છે. જેવી રીતે રત્ન, તેની કાંતિ અને જલર નાશ કરવાનો ગુણ એ ત્રણે પરિણામમાં એકરૂપે છે. તેવી રીતે દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાય એક રૂપ છે, અર્થાતું પરિણુતિમાં એકરૂપ હોવાથી દ્રવ્યાદિ ત્રણું એક પ્રકારવણા છે. વળી ઘર એ બિજી દ્રવ્યના એટલે જુદા જુદા પાખાણ, કાણ, જળ વિગેરે ઘણા દ્રવ્યનું અનેલું છે છતાં તેને એક ઘર એમ કહો છો તો પણ એક દ્રવ્યમાં દ્રવ્ય ગુણ પર્યાયનો અલેહ છે તેની પૂર્ણ ખાત્રી થાય છે. વળી જે તે અલેહ ના સ્વીકારવામાં આવે તો સસ્તાના શીંગઠાંની પેકે કાર્ય કેવી રીતે થાય? સખણ કે દ્રવ્ય ગુણ પર્યાયનો લેહ માનવામાં આવે તો કાર્ય-કારણુંનો પણ લેહ હોવો જોઈએ અને કાર્ય-કારણ અરસ્પરસ જુદા હોય તો ભૂતિકાદિથી ઘટાડિ કાર્ય કેવી રીતે થઈ શકે?

શાસનરસિક શુદ્ધ ભુનિઓ કેવા હોય ?

૧૦૬

તિરોલાવ આવિલોવ કાર્યના નિયામકો.

વળી કાર્યના નિયામકો તિરોલાવ અને આવિલોવ પણ મનાય છે અને આવિલોવને સત્ત અસત વિકલ્પથી દૂષણું પણ લાગતું નથી. તિરોલાવને આવિલોવને અનુસરીને પર્યાયની કલ્પના કરવામાં આવે છે. દાખલા તરીકે ઘરરૂપ કાર્ય નહિ હેખાવાથી મૃતકાના પિંડમાંથી ઘરની જે શક્તિ રહેલી છે તે જામાન્ય શક્તિ છે. કુંભકાર, ચાક, દંડ વિગેરે કારણોના સમૂહથી રક્તાહિ ગુણું અને પૃથું, નીચેલો ભાગ બીજાવાહિ પર્યાયરૂપ પ્રગટ થાય છે અને ત્યારે ઘરરૂપ કાર્યનો જ્યવહાર થયો. એવી રીતે કારણું કાર્યનો ઉપયાર સમજવો. આથી તિરોલાવ અને આવિલોવ એ કાર્યના નિયામકો છે તે સિદ્ધ થાય છે.

(અતીત એટલે ભૂતપદાર્થના જ્ઞાન સંબંધમાં નૈયાગિકાનું શું માનવું છે તે તથા તે પણીનો વિષય હવે પણીના અંકમાં આવશે.) લેખક,

પાલીતાણા.

તા. ૨૩-૬-૩૦

શાંકરલાલ ડી. કાપડીઆ

સુપ્રિ. શુરૂકુળ.

ફ
ફ શાસનરસિક શુદ્ધ ભુનિઓ કેવા હોય ? ફ
ફ ફ

દેશ સદ્ગુરૂતુરાળી ભુનિશ્રી કર્માચારી

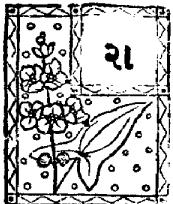
(૧) ભુનિઓ પરીક્ષણ (અનુકુળ કે પ્રતિકુળ અને) ને જીતવા સમર્થ હોય છે. કર્મની ક્ષય કરવા શક્તિમાન હોય છે, જ્ઞાન-ધ્યાન અને તપદ્વીપી અલંકારવાળું સુશોભિત હોય છે તથા શુદ્ધ આચારમાં તત્પર હોય છે. (૨) તેમનું મન શાન્ત હોયછે, તેમની દૃષ્ટિ સૌચય-સર્વ પ્રાણીઓ ઉપર સમાનતાવાળી હોય છે, તેમનો ધન્દ્રિયો નિર્વિકારી હોય છે. તેઓ સર્વ જગત્વોનું શુલ ધર્છે છે, તેમનો મોહ શાન્ત થયેલો હોય છે, તેઓએ કામ અને કોધનો સર્વથા નાશ કરેલો હોય છે, તેમનો કોઈ નિંદા કરે કે કોઈ પ્રશંસા કરે તો તે બંને ઉપર તેઓ સમદિષ્ટવાળા હોય છે, તેઓ મેઝબંદિ જ્ઞાવા ધીર હોય છે, પોતાના શરીર ઉપર પણ નિસ્પૃહ હોય છે, તેઓએ ધન્દ્રિયો કોધ લેલા અને લયરૂપી શત્રુઓનો પરાભવ કરેલો હોય છે, તેઓ રાગદ્રોષથી રહિત હોય છે, એક સિદ્ધિરૂપી ખીના સંગમની જ લાલસાવાળા હોય છે, નિરંતર જ્ઞાનનો અભ્યાસ કરવામાં તત્પર હોય છે અને તેઓ નિરંતર પ્રશભરસમાં જ મળન થયેલા હોય છે. આવા ઉત્તમ આદર્શ સાધુનો હુર્મા સમાગમ પામીને જે ભાગ્યવંત જનો તેનો દ્રોધભાવથી લાલ લઈ શકે છે તે સહલાળી જવોનું જીવિત સફળ થઈ શકે છે. (૩) એવા ઉત્તમ આદર્શ સાધુઓનું જીવન અનુકરણ કરવા લાયક હોઈ પ્રશંસા લાયક છે. ધતિશમ.

110

શ્રી મારમણં પ્રકારી.

જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદ્દ્ય.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૮૮ થી શરૂ)

૨૧ હિન્દુય ચળવણે જ્ઞાતિમંડળો ઉપર પણ ઘણી અસર કરી છે.
તેવા મંડળોએ દેશસેવાના કાર્યોમાં ઘણો સારો હિસ્સો ડેટલીક
જન્યાએ આપેલો આપણે સાંલજ્યો છે. સુભાઈની ભાગિયા
વોલંટીયરકોરે હોમિન્ડલ કોર સાથે નેડાઇ ઘણી દેશસેવા
કરી છે એ જાહેરતી બીજા છે. આ રીતે જ્ઞાતિએદ્વારા પણ દેશ હિતનાં
કાર્યો થઈ શકુશે એ આપણે વિસ્તારથી ઉપર નેછ ગયા છીએ.

એ તો સર્વ વિહિત છે કે દેશની આભાધી વધારવામાં અને બીજી દેશોની સરખામણીમાં ઉલા રહેવાને કેળવાયેલાએનો ભાગ ઘણો મોટો છે. હિંકાણાની સ્થાનની રાષ્ટ્રીય ચણવળગમાં અને સમાજ સુધારણામાં કેળવાયેલાએની તેઓએ ઘણો સારો હેણાવ કર્યો છે. આપણા દેશમાં આંગલ જ્ઞાત પ્રત્યે કેરળ, કેળવળીને લીધે સ્વતંત્રતાના અને પાશ્વાત્ય સુધારાના ઘણો વિચારો ફાખવ થયા છે. ઇન્નેલું ભાષાનું સાહિત્ય વાંચ્યા પછી બીજાઝડરી અને ગેરવાજખી રીતરિવાને ભણેલાએ સહન કરતાં કચવાટ કરે એ અનવાળેં છે. આપણા જુના વિચાર વાળાએને તેઓએ નવા હેરફારોની દિશા બતાવી તેમની સાથે રહી કાર્ય કરવું જોઈએ. ઉતાવળીયા પગલાં લેતાં અચક્ષાં જોઈએ અને વડીલેને માન આપી તેમનું મન રાણ રાખવા અનતો પ્રથત્ન કરવો જોઈએ. આમ છતાં જે આધુનિક જમાના પ્રમાણે હેરફાર કરવાની અરેખરી અગત્ય હોય તો મજ્જીમપણે સંથામ ચલાવી પોતે હુંખ વેઠીને પણ સુધારાને વિચારને આગળ વધારવા પોતાથી બનતું કરવું જોઈએ. આથી એમ કહેવાનું નથી કે તેમની સાથે સામાણક બંડ ઉઠાવવું પણ હૃદયની શુદ્ધ નિષ્ઠાથી, પવિત્ર ભાવનાથી અને પારમાર્થિક બુદ્ધિથી ચોણયેલા સુધારાએ કરવામાં છેવટે તેઓ ક્ષાવણે એ નક્કી છે. વળી હરેક બાબતમાં કેરફાર કરવા જતાં લોકો ટીકા કરશો એટલું જ નહીં પણ નિંદા કરી તેમને ઉતારી પાડવા મથરો. કેળવાયેલાએએ જ્ઞાતબંધુઓને શાંતિથી પોતાના સુદ્ધાઓ હરેક રીતે સાખીત કરી તેની તુલના કરવાનું તેમને સોંપી તેમના વિચાર કેરવાય તેટલીવાર ચોંગ્ય સમય રાહ જોવી અને કેટલેક અંશો તો તે જોવાઈ ગઈ છે. પછી તો

જ્ઞાતિ અને તેના ઉદ્દ્ય.

૧૧૧

હિંમતથી અસુક સંખામાં એકડા મળી સુધારાનો ઝુંડો લઈ નીકળી પડ્યું. કેટલાએક ડેળવાચેતાઓ જ્ઞાતિપ્રત્યે બેદરકારો ખતાવતા હોય એમ જણ્યાય છે અને કૌદુંબીક લાવનાનો અસુક અંશે અનાદર કરતા હોય માલુમ પડે છે. તેમને ચાદ રાખ્યાં જરૂરતું છે કે જ્યાં સુધી દેશનો ઘણો ભાગ તેમના જેવો ડેળવાચેતા નથી ત્યાં સુધી તેમના વિચારોને ઓછા સમૃત થવાના; પણ તે તરફ કાળજી રાખી પોતેજ સારાસારનો વિચાર કરી ચોણ્ય પ્રવૃત્તિમાં અંપલાલું વાજણી છે. તેઓ ખરા દીલાની ધારે તો જ્ઞાતિ માટે કાંઈને કાંઈ કરી શકે. કેટલીક જ્ઞાતિઓની કલાઓ તેઓની જ આગેવાના અને દેખરેખ હેઠળ ચાલે છે એ આપણે અતુલવથી જેઠ શકીએ છીએ.

નેટલો જ્ઞાતિમાં ડેળવણીનો અચાર વધારે તેટલી જ્ઞાતિ આગળ વધેલી ગણી શકાય. ક્ષયિત્વ અને નાગરની નાતોમાં ડેળવણીનો અહોળો પ્રચાર થયેલો હોવાથી તે જ્ઞાતિઓ આચાર વિચારમાં ધણે દરજે જ્ઞાતિ ઉદ્દ્ય માટે આગળ વધેલી આપણે જેઠ એ છીએ. ડેળવણીથી થતા લાલો ડેળવણીની જરૂર. વિષે હાલના જમાનાને કાંઈ જણાવવાનું રહેતું નથી. ફરેક જણું એતો સ્વીકારે છે કે ડેળવણીથી બુદ્ધિનો વિકાસ થાય છે. માનસિક ભીદવણી થાય છે વિચારશક્તિ પ્રદિમ થાય છે. જ્ઞાનની અભક્તાર રોશની જ્યાં જ્યાં પ્રકાશ કરી રહે છે ત્યાં ત્યાં ઉદાર લાવનાઓ. અને પવિત્ર ચાચિત્રની ભીદવણી થધ શકે છે. ડેળવણીથી જ્ઞાતિનો ઉદ્ય થયેલો આપણે ડેટલીક જ્ઞાતિમાં જેઠએ છોએ અને ડેટલીક નાતોમાં તો પરણુના માટેતું પ્રમાણપત્ર લેખાય છે. ડેળવણીથી સ્વહિત અને પરહિતની વાતો સમજ શકાય છે અને તેથી નિઃસ્વાર્થ પરોપકારી કાચો કરવામાં જીવનની સાહુદ્યતા ગણ્યાય છે. પદ્ધતિમના દેશોમાં ડેળવણીને લીધે ધણી મોટી હેરત પમાડે તેવી શોધ્યો થઈ છે, અને એથી કોકેને મોજરોખ અને એશ-આરામના સાધનો વધી પડ્યા છે. સગવડ અને સુધડતામાં આશ્ર્યપર્જનક વધારો થયો છે. ડેળવણી ધણું પ્રકારની છે અને કંઈ ડેળવણીથી ખાસ કરોને જ્ઞાતિ ઉદ્ય થઈ શકે તે આપણે હુંબે તપાસીશું.

ડેળવણીના ક્ષયદાઓ વિષે નેમ મતલેદ દિવસે દિવસે જોછો થતો જાય છે તેમ તેમ ડેળવણીના પ્રકાર માટે મતલેદ વધતો જાય છે. હાલ આપણુંને મળતી આંગદકેળવણીથી આપણે હંલી અને વધું ખર્ચાળી કુથા પ્રકારની બન્યા છીએ અને આપણી જરૂરીયાતોમાં ધણો વધારો થયો. ડેળવણી ઉત્તમ ? છે અને તે ડેળવણી પ્રાત્ય કરવામાં પડતી મુશ્કેલીઓને લીધે આપણું શારીરિકું બળ કરી થયું છે. તે ધણી મોંધી અને કઠીન થતી જાય છે. આ કારણસર આપણી ડેળવણીની પ્રકૃતિમાં ધણો મોટો ફેરફાર કરવા આપણું આગેવાનો પ્રયાસ કરે છે. પ્રભાગીય ડેળવણીમાં ભાતૃભાષાને અગત્યનું સ્થાન આપવાની ગોઠવણું થાય છે. ડેળવણીના સંખ્યામાં જ્ઞાતિ કાંઈ

११२

श्री व्याख्यानां श्री प्रकाश.

विशेष कुरी शके तेम नथी. ते तो इकत मुख्य आगेवानोनी सूचना अने पद्धति प्रभाणे अने सरकारी केगवण्णीनी पद्धति अनुसार कांध करी शके. लडाईने लीधे धण्णा देशोमां केगवण्णी संभंधी विचारे। अहलाया छे. मुंबाई युनीवरसीटीना चैन्सेलर नामदार लोर्डवीलींडन साहेब सने १८१५ मां तेमना भाषणमां जणाएँ हुं देतुं के: “मिट्टना उमदा शब्दोमां जे केगवण्णी, ए कारण्सर, मनुष्यने सुवेहना अने युद्धना तेना अधा आनंदी अने जाहेर बने कार्यी, वाजधीपण्णु कुनेह अने उभराव दीक्षिती अहा करवाने थोऱ्य बनावे छे तेने हुं संपूर्ण अने उदार केगवण्णी कडुं छुं.” जे केगवण्णीमां मनुष्यनी अने नागरिकनी अधी झरने अने ज्वाखारीच्या अहा करवाने मनुष्यने लायक बनाववानुं, तेना पोताना अने ईतर झायदा साढे तेनी उत्तम मानसिक शक्तिच्या भीलववानुं अने कुहरत अने समाज जे साधने तेनी सन्सुण रङ्गु करे तेनो तेनी शक्ति अनुसार लाभ देवानुं न थोऱ्य ते केगवण्णीना नामने लायक नथी.”

केगवण्णी उपर अतावी ते सामान्य प्रकारनी छे अने तेथीज धण्णी वार कडे-वामां आवे छे ते भएया पण्णु गण्डया नही. भण्णुला करतां गण्णुले। धण्णीवार चढी जाय छे. आपणुने व्यवहारिक केगवण्णीनी जडिरियात हुवे विशेष करीने हेखाय छे. युनीवरसीटीमांथी नीकणता एकज प्रकारना विद्यार्थीच्या तेमना लाति उ-वनमां धण्णीवार क्षांकां मारे छे, माटे जुदा जुदा औद्योगिक विषयेनानुं ज्ञान अने शिक्षण आपनारी केगवण्णी दाखल करवी जेहाचे-ते बाजु आपण्णा देकोच्चे टण्णु जेहाचे. आ विषयने ज्ञाति साथे ओळूळू लागतुं वणगतुं छेवाने लीधे बहु विस्तारथी चव्यो नथी, कारणु के तेनी पद्धतिमां ज्ञातिनी सत्ता भीलकुल नथी अगरतो नही केवी छे. पण्णु ज्ञाति एटलुं तो करी शके के औद्योगिक अने व्यवहारिक केगवण्णीना जुदा जुदा प्रकार संभंधीनी थोऱ्य सूचनाच्या अने अभर आपी शके.

केटलीक नातोच्या ज्ञातिना विद्यार्थीनाने केगवण्णी आपवाना स्तुत्य प्रयास कर्या छ अने तेने माटे इंड एकडुं करी तेना व्याजमांथी तेमने निशाणमां चालती चापडीच्या, श्री अने स्कैलरशीपना इपमां महद कर-ज्ञाति भारहेते वामां आवे छे, अथी साधनना अलावे अटडी पडता विद्या-केगवण्णीनोप्रचार. थर्डीने तेमनो अल्यास जारी राखवाने सहाय भणे छ अने केगवण्णीनो प्रचार पण्णु झेणागा पायापर थाय छे. वेपार उद्योगनी केगवण्णीमां हजु सुधी केार्ड नाते खास गोठवण्णु करी महद कर्यानु जाण्णुमां नथी अने तेनुं कारणु ए छे के तेमां मोटा बंडोगानी जडूर छे. ज्ञाति इंडमांथी अमुक सरते जे ‘लोन’ आपी नाणुं धीरवामां आवे तो परहेश जध जडरी केगवण्णी ग्रास करवाने शक्तिमान थई शके. वणी हर वर्षे परीक्षामां उत्तीर्ण थता विद्यार्थीनोनी तेमनी लायकात प्रभाणे धनामें आपवाथी पण्णु तेमने धण्णु-

જ્ઞાતિ અને તેના ઉદ્દેશ.

૧૧૩

ઉત્તોજન મળે છે. એક-એ નાતોમાં તો કન્યા કેળવણી સારુ ગાડીની ગોડવણું પણ કરવામાં આવી છે જેથી હુરની નિશાળોમાં પણ હાજરી આપી શકાય. ટેટલીક નાતો પોતાના તરફથી ભાસિક કે ત્રૈમાસિક કાઠી અને બુદા બુદા વિષયો ઉપર નાના નિયંત્રો લખાવી કેળવણીનો ફેલાવો કરે છે.

જ્ઞાતિનું કેળવણી ફંડ વધારવા સારુ લગ્ન અને એવા બીજા શુભ પ્રસંગો ઉપર ખાસ કરે લેવામાં આવે છે અને પેસાદાર સહિતું હશે. તરફથી મોટી સખાવતો જાહેર થાય છે. કેળવણીના કાર્યોમાં આ રીતે જ્ઞાતિ ઘણી ઉપયોગી મહદું કરી શકે છે. પરંતુ ટેટલીક નાતોમાં કેચુપણું પદ્ધતિસર ગોડવણું હોતી નથી. એટલે કેળવણીના હિતને ઘણી હાનિ પહોંચે છે. ઋચવસ્થા સર ટ્રૂસ્ટ અને વ્યાજથી વહીવટને અલાવે ટેટલીક નાતોમાં ફંડ બહુ ધીમે ધીમે આગળ વધે છે. આવા ઇડાને આધુનિક પદ્ધતિસર સુકવામાં આવતા નહીં હોતાથી નાખું આપનારનો નહીં જેવો. અવાજ તેના વહીવટની બાધતમાં ધ્યાનમાં લેવામાં આવે છે અને તેથી તે આસંતુષ્ટ થાય એ સ્વાભાવિક છે. આવા ઇડાના સુખ્ય આશયો અને ઉદ્દેશો હાલની સામાજિક સ્થિતિને બરોઝર બંધભેસ્તા હોવા જોઈએ એટલું જ નહીં પણ તેમાં જરૂરી ફેરફાર થઈ શકે તેવું વલણ હોવું જોઈએ. આ પ્રકારની રીતનો ઉપયોગ કરવાથી જ્ઞાતિ ફંડ મોટું થઈ શકશે અને કેળવણીનો જોઈએ ફેલાવો કરી શકશે.

હિવસાતુદિવસ ધાર્મિક અને નૈતિક શિક્ષણ ઘણું એછું લેવાતું હોય એમ લાગે છે. જનશાળોમાં તે વિષે ફંડ પણ કેળવણી આપવાનું બની શકતું નથી. આને માટે ખાનગી પાડશાળાએ અને વધારાણાએ

ધાર્મિક અને આપણે ડેર ડેર જોઈએ છીએ જેમાં કલાક હોઠ કલાક ધાર્મિક નૈતિક કેળવણી. શિક્ષણ આપવામાં આવે છે. એ રીતે તે શિક્ષણ ઘણે લાગે આપાય છે તેથી ધર્મનો વાસ્તવિક બોધ થતો નથી; પણ પોપરીયા જ્ઞાનની માઝક અમુક ગાથાએ કે જીવોકો સમજયા વિના મોટે ચાટપટ બોલી જાય છે. આથી ધર્મભાવના પીલતી નથી. અને ધર્મપરની રૂચિમાં નહીં જેવો ફેરફાર થાય છે. માટે તેવા શિક્ષણની સાથે ધર્મના સુખ્ય સૂત્રો સમજવવાનો જોઈએ. ધર્મ ઉપર નીતિનો મોટો આધાર છે. આપણું નૈતિક જીવન ઘણે અશો ધર્મ ઉપર અવલંખિને રહ્યું છે. માટે ધાર્મિક શિક્ષણ સાથે નૈતિક શિક્ષણ મળવું જોઈએ જેથી મનુષ્યો ઉંચા પ્રકારનું આરિગ્ય પીલવવા પ્રયત્ન કરે અને સહયોગી પ્રાસ કરવાનો પ્રયત્ન કરે. ધર્મ શિક્ષણમાં સ્વતંત્ર વિચારને સ્થાન આપવું જોઈએ જેથી ધર્મ ચર્ચા સારી રીતે થઈ શકે. લગ્નસગ છ સતત વર્ષથી

નિશાળોમાં નૈતિક શિક્ષણું આપવાની થોડી ઘણી ગોઠવણું થઈ છે, પણ આવાં ખાસ શિક્ષણું કરતાં ચરિત્રો વધુ અસર ફરે છે તેથી તેનું વાંચન ઘણી શાળાઓમાં થવા લાગ્યું છે. આ રીતે ધર્મ અને નીતિ સંબંધી જુહા જુહા વિચારો દર્શાવવાથી ધર્મ અને નીતિ ઉપર ફઠ શક્ય એસે છે અને તેથી ધર્મ અને નીતિ સારી રીતે જગતી શક્ય છે અને પછી કે ડિયાઓ થાય છે તે બરોભર સમજુને થતી હોવાથી ઘણી લાલહાયી નિવડે છે ખર્દું છે કે—જ્ઞાનક્રિયાભ્યામ્ મોક્ષઃ ॥

આ બાધતમાં જ્ઞાતિ પણ કોઈ રસ્તે હિસ્સો આપી શકે તેમ છે. અને તેવું કેટલીક જ્ઞાતિઓમાં થવા લાગ્યું છે. અમુક વિષયોના પુસ્તકોં નષ્ટી કરી તેનો પરીક્ષા લઈ છનામો અને સ્કોલરશીપેં આપવાની ગોઠવણું કરવામાં આવે છે. તે વિષેના પુસ્તકોં લાયચેરીમાં રાખી તેનું વાંચન કરવવામાં આવે છે. ભાષણો દ્વારા પણ એટલુંક જ્ઞાન આપવામાં આવે છે. આ રીતે જ્ઞાતિ પણ ધાર્મિક અને નૈતિક શિક્ષણુને ઉત્તોજન આપી શકે એમ છે.

સુખ સગવડનાં સાધનો વધવાથી અને મોટાઈના ઐટા ખ્યાલોથી આપણી તંહુરસ્તી ઘણી નખળી પડી ગઈ છે. અને વખતો વખત અવનવા વ્યાધિથી પીડાવું પડે અને વૈદ હાકતરોના મોટાં બીદો શારીરિક કૌવત. ભરવાં પડે છે. પહેલાના વખતમાં તો ગૃહકાર્યો કરવાથી આપણું જોઇતી કસરત મળતી હતી. હાલ તે નહીં જેવી મળે છે એટલે આપણી તબિયતને ઘણો ધંકો પહોંચે છે. આ બીના ખાસ કરીને શહેરીઓને લાગુ પડે છે. આ આખત દરેક જ્ઞાતિએ ખાસ ધ્યાનમાં લેવા જેવી છે. દરેક જ્ઞાતિ અગર એ પાંચ જ્ઞાતિ એકઠી મળીને કસરતશાળા કાઢે અને તેમાં જ્ઞાતિના છોકરાઓને શારીરિક કેળવણી આપે તો તેઓ વધુ આરોગ્યવાન બની બળવાન થશે. શ્રી એસવાળ કલબે કસરતશાળા ઐલી છે અને તેમાં દરેક પ્રકારના કસરત કરવાનાં સાધનો પૂરાં પાડયાં છે એટલું જ નહીં પણ તે સાથે કસરત કર્યા પછી હુધ્ય પાવાની ગોઠવણું કરી છે. આધુનિક ફલે કસરત કરવવામાં આવે છે એટલું જ નહીં પણ હરીકાંધ કરાવી છનામો વગેરે આપવાની ગોઠવણું કરવામાં આવી છે. તે ઉપરાંત કસરત કરનાર છોકરાઓનું રળસ્ટર રાખવામાં આગ્યું છે, જેમાં તેમનું વજન, ડંચાઈ, છાતીની પહોળાઈ વગેરે દરેકની નોંધ લેવામાં આવે છે અને તેમાં એટલો વધારો થાય છે એ ઉપર ખાસ ધ્યાન આપવામાં આવે છે. આ પ્રકારે આપણું શારીરિક કૌવત ઘણું વધારી શકીશું અને તેમાં જ્ઞાતિ ઘણી સારી મહદું આપી શકશે; કારણ કે દરેક કાર્યમાં શારીરિક તંહુરસ્તી પ્રથમ સ્થાન લોગવે છે.

(ચાહુ)

ખરા પંડિત કેવા હોય ?

૧૧૫

ખરા પંડિત કેવા હોય ?

લેઠ સદગુણાનુરાગી ભુનિશ્રી કર્મચારીજી મહારાજ.

૧ જેએઓ સંસારના વાસથી વિરકૃત હોય છે અને મોક્ષનું સુખ મેળવામાં જ ઉત્સુક હોય છે તેએઓને જ સત્પુરુષો ખરા પંડિત કહે છે, તે સિવાયના પંડિત નામધારીએ તો પંડિત શાષ્ટ્રના અર્થને ઉલટા વગોવનારા છે.

૨ શુભ મનોભાવનાણ જેએઓ સર્વ પ્રાણીએ ઉપર સમભાવ (સમાન દાઢ) રાખે છે અને જેમણે સર્વથા પ્રકારે ભમતાનો ત્યાગ કરેલો છે તેએઓ મોક્ષપુરી માં જઈ શકે છે.

ઇતિશામ.

ખરા શૂરવીરનું લક્ષણ.

૧ ઇન્દ્રિયોનો જ્ય કરવામાં જે શૂરવીર હોય અને કર્મનો અંધ કરવામાં કાયર હોય, જેણે તત્ત્વાર્થની વિચારણામાં મનને સ્થાપન કર્યું હોય, જે ચો-તાના શરીર ઉપર પણ નિઃસ્પૃહ હોય, જે પરીસહેના સૈન્યનું દલન કરવામાં સમર્થ હોય અને કૃષાયોનો વિજય કરવામાં શૂરવીર હોય તેજ પરમાર્થથી શૂરવીર કહેવાય છે. ૨ જેએઓ સંસાર છબ્બેદક ચારિત્રનું સદ્ગ પાલન કરે છે તેવા સંયમી જનો જ રાગ-દ્રેષ્ણનો ક્ષય કરી મોક્ષ પદને પામે છે. ૩ જેએઓ નિર્મણ ભાવે બ્રહ્માર્થનું પાલન કરવામાં તત્પર રહે છે તે ધીર પુરુષો જ ખરા આત્મ-તત્ત્વ ઉપાસી શકે છે. ૪ તેવા ધીર વીર પુરુષો પ્રમાદ રહિત જની આત્મહિત સાધે છે. ૫. જે લવલીદ જનો સર્વ સંગ તળુ તુચ્છ વિષય-સુખથી વિરામ પામ્યા હોય છે તેએઓનું જ જીવિત પ્રશંસાપાત્ર છે.

ઇતિશામ.

૧૧૬

શ્રી જૈનતમાન દ પ્રકાશો.

જૈનો અને કેળવણી. જૈન
લેખક—નરેતુમ બી શાહ.

લના જમાનામાં જ્યારે હિન્દમાં વસ્તી જુહી જુહી ડેમો દેશની પ્રગતિ સાથેજ પોતાની ડેમી ઉત્તુતિ કરવા માટે પગલાં ભરવા મથી રહી છે, ત્યારે જેમ જેમ પ્રતિ વર્ષ કેળવણીના પ્રચારાર્થે આપણું લૈન ડેમ કેટલી આગળ વધી છે, અને ડેમના આગે-વાનોએ કઈ હિસામાં ભવિષ્યમાં વધુ પ્રયાસો કરવાની આવશ્યકતા છે, તે સંખ્યાઓ હક્કીકિત ડેમ સમક્ષ રજુ કરવાના ઈરાદાથી કેળવણીના ક્ષેત્રમાં પ્રગતિના અર્થે ગમે તેવા પ્રયાસો થતા હોય છતાં, કેળવણીમાં આગળ વધીએ છીએ કે જેમ જેમ વર્ષો જતાં જાય છે તેમ તેમ પાછા હુઠતા જઇએ છીએ, તે હક્કીકિત ડેમની દાખ ધરાવનારાએના ધ્યાનમાં લાવવા સાર્દ એક વધુ પ્રયાસ આ લેખ માર્ગે કરવામાં આવ્યો છે.

હિન્દુસ્તાનના જે જે ઈતાકાએમાં કેળવણીનો પ્રચાર કૈનોમાં છે તેની વસ્તી તેમજ તેમાં શિક્ષણ લેતા જૈન વિદ્યાર્થીએની સંખ્યા—

શિક્ષણ લેતા જૈન વિદ્યાર્થીએની સંખ્યા.

જૈન વસ્તી.	સને ૧૯૨૫	સને ૧૯૨૬	સને ૧૯૨૭
(૧) મુખ્યઃ—	૨,૧૪,૭૦૮	૨૨,૨૭૮	૨૨,૪૮૫
(૨) પંજાયઃ—	૩૪,૪૩૨	૩,૧૮૯	૨,૮૪૬
(૩) સેન્ટલ પ્રોવીન્સ અન બીરાર	૬૮,૨૮૬	૫,૮૭૪	૫,૫૨૬
(૪) બીલાર અને ઓરીસા.	૪,૩૧૧	૨૨૦	૨૮૪
(૫) આસામઃ—	૩,૩૬૭	૩૩	૪૪
			૨૦૮

ઉપર પ્રમાણું જૈન વસ્તી સાથે સરખામણી કરતાં શિક્ષણ લેતા લૈન વિદ્યાર્થીએના આંકડાએ જેમાં જૈન પુરુષો તેમજ સ્ત્રીએનો સમાવેશ થાય છે તે

જૈનો અને કેળવણી.

૧૧૭

સરકારના કેળવણી ખાતા તરફથી પુરા પાઠવામાં આવ્યા છે. આ હકીકત અધ્યરી હોવાથી સ્વી વર્ગ તેમજ પુરુષ વર્ગના પ્રાથમીક માધ્યમીક તેમજ ઉચ્ચી કેળવણીના જુદા જુદા આંકડાઓ. સરકારી રીપોર્ટ માર્ક્સટે મળી શકતા ન હોવાથી ઉપર દર્શાવેલ આંકડાઓ ઉપરથી પણ માલમ પડે છે કે ૬૦ ટકા જેટલો પણ જૈનોને વસ્તીને વર્ગ કેળવણીથી એનસીબ રહે છે. જે કોમાં ૧૦ ટકા જેટલાજ શિક્ષણ દેતા વિદ્યાર્થીઓ સરકારી રીપોર્ટ ઉપરથી સાખીત થતા હોય તેવે વખતે કોમની ઉજ્જીવિની મોટી મોટી વાતો કરવી તે નિરર્થક છે.

મુંબદી ઇલાકાના ઉત્તર વિભાગ (જૈન અમદાવાદ, એડા, લર્દાય, સુરત વગેરે જલ્દીઓને સમાવેશ થાય છે) જૈન વસ્તીના

તેમજ આધિકનું—

માધ્યમીક અને કોલેજમાં શિક્ષણ દેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા:—

ઉત્તર વિભાગની વસ્તી કુલ્લે પૃષ્ઠોથી જૈનોની છે. તેના પ્રમાણમાં છેલ્લા નથી વર્ષના કેળવણીને લગતા આંકડાઓ: નીચે મૂજાબ છે:—

સાલ:—	પ્રાથમિક શિક્ષણ દેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા.	માધ્યમિક શિક્ષણ દેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા.	કોલેજમાં શિક્ષણ દેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા.
૧૯૨૫-૨૬	૪,૫૩૭	૧,૫૩૦	૬૨
૧૯૨૬-૨૭	૪,૮૭૮	૧,૬૧૬	૮૦
૧૯૨૭-૨૮	૪,૯૦૫	૧,૬૮૬	૧૧૩

મુંબદી ઇલાકાના કેળવણીની પ્રગતીમાં આગળ પડતા પ્રાંતો કે જે ડેકાદ્યુ જૈનોની વસ્તીનો મેટો ભાગ વર્સી રહેલ છે તેની અંદર પ્રાથમિક શિક્ષણમાં ૭ ફક્ત ૮ ટકા જેટલાજ જૈન વિદ્યાર્થીઓ શિક્ષણ દે છે એટલે કે જૈન પ્રજાની વસ્તીના લગસાગ દર ટકા જેટલા અલાય, સરકારી રીપોર્ટ સાખીત કરતા હોય તો જૈનોને આ બાબતમાં પ્રગતી કરવા સિવાય વધારે ઉત્તમ સામાજિક સેવાનું કચું કાર્ય હોઈ શકે તે વિચારવા જેવો પ્રશ્ન છે, આવી સ્થીતિમાં જો એમ કહેવામાં આવે કે “પેટમાં ભૂખમરો તેમજ કેળવણીમાં પણ ભૂખમરો જ છે” તો શું એહું !

ઉપર દર્શાવેલ ઉત્તર વિભાગમાં જૈન પુરુષોની કેળવણી સંખ્યા ઉપર મૂજાબ શોધનીય સ્થીતિ હોયતો સ્વી વર્ગની કેળવણી સંખ્યા પ્રગતી વધારે એદ ઉપર જવે તેમાં નવાઈ શી ?

૧૯૮

શ્રો આત્માનંદ પ્રકારા.

જૈન ખીચોની શિક્ષણ સંબંધી સ્થિતિ.

સાલ	માધ્યમિક શિક્ષણ.	માધ્યમિક શિક્ષણ.
૧૯૨૫	૨,૬૭૦	૮૨
૧૯૨૬	૩,૦૭૧	૫૦
૧૯૨૭	૩,૩૬૮	૧૩૨

અત્યારે આપણું કોમ સુધારામાં આગળ વધતી જય છે અને જવિષ્યમાં પ્રજાના ભાવિ ઉદ્દ્યમાટે અનેક જાતના આકંક્ષાઓ રાખવામાં આવે છે પરંતુ શરૂઆતની જંગામાં કુમાવાની શક્તિ ઉત્પત્ત થઈ શકે તેવા પ્રકારની જંગાની શરૂઆત તરીકેના પ્રાથમિક અને માધ્યમિક શિક્ષણમાં ઉપર દર્શાવેલ ચાંકડાઓ તરફ નજીર કરવાથી જયારે જૈન કોમ શિક્ષણ પદ્ધતિમાં હુઃખદાયક રીતે દીન પ્રતિદીન પછાત પડતી જતી હોય તે વખતે ખાની થવી જોઈએ કે પ્રજાની ઉજ્જીવી અર્થે કે કાંઈ પ્રયાસો થાય છે તે એટલા અધા અધુરા છે કે આપણુંને આપણું વર્તમાન દર્શાનો અભ્યાસજ બીલકુલ નથી એમ કહેવામાં જરાઓ અતિશ્યેાંકિતપણું લાગતું નથી તેટલાજ માટે કોમમાં સુધારકો તરીકે અહાર પકનારીઓએ ખાસ આવી જતનો અનુભવ મેળવવાની જરૂરીઆત છે કે જેથી કરી સેવા આવથી થતા પ્રયન્તો નિર્ણયક જવા ઉપરાંત અવળી ગતિ કરતા અટકી પડે અને અસુક પ્રણાલિકા બદ્ધ નિયમો કે વ્યવસ્થાને સાચવવાને ખાતરજ જે કાંઈ સેવા ભાવ વેદજાદ જતો હોય તે અટકાવી શકાય. કોમના વ્યવહારિક, સંસ્કારીક તેમજ શિક્ષણ પદ્ધતિના સંબંધમાં અત્યારે કયા કયા પ્રેરણો સાળગતા છે; અને કયે ડેકાણું સુધારાઓ થઈ શકે તેમ છે તે ને હેડેક કેળવાયેલ સમજે અને તેને માટે વાદ વિવાદ કે વિચાર કરી નિર્ણય તારવી કાઠવા સામર્થ્યવાન બને તો ચુંબકો જેણો આ જે આખી ભાગવ જતના હિતાર્થી નવું બળ તૈયાર કરી રહેલ છે તેમજ જૈન કોમમાં પણ બની શકે.

આજનો કેળવાયેલ યુવાન આહર્શી કે પ્રગતિના કોઈ પણ સિદ્ધાંતને ખાતર જવન સમર્પિં હતો જરૂર પોતાની જંગાના સાર્થક રૂપે એક વસ્તુ કોમને આપતો જય તે નિઃશાંક વાત છે.

શ્રી શાત્રુંજ્ય તીર્થોદ્ધાર પ્રથમ.

૧૧૬

શ્રી શાત્રુંજ્ય તીર્થોદ્ધાર પ્રથમ.

(ગતંક પૃષ્ઠ ૬૧ થી શરૂ)

કહેવામાં આવે છે કે જાનકશાહે આવી રીતે ફ્રલાહી છ મહિને ચડાવી હતી. હવે બિંભને તૈયાર કરવાનું કાર્ય શરૂ કરાવવામાં આવ્યું. અને કારીગરોને લોજન-શયનાદિકનો ઉત્તમ પ્રકારે સત્કાર કરવામાં આવ્યો. બાલચંદ્ર સુનિની સુચના પ્રમાણે પ્રતિમા તૈયાર થતાં સુખ્ય સ્થાનમાં લાવ્યા. જો કે હુર્જનોએ કંઈ હુર્જનતા કરી હતી, પરંતુ દેશલશાહના પુષ્યપ્રભાવથી, સાહથુપાદાની ઝુદ્ધિથી, અને સમરાશાહના સત્વથી હુર્જનો હુર્જનતા મૂકી કાર્ય કરનાર થયા હતા. બિંભને મૂળ સ્થાનમાં પધરાવી પાટથુમાં દેશલશાહને સ્વમાચાર આપ્યા, જેથી દેશલશાહે સમરાશાહને કલ્યાં કે હવે ચતુર્વિધ સંધ સાથે યાત્રાએ જઈ આતથા કરીયે જેથી કૂતકૃત્ય થઇએ.

પછી પિતા પુત્ર અને શ્રી સિદ્ધસૂરિલું પાસે ઉપાશ્રેય આવ્યા. વંદન કરી બોલ્યા કે આપ પૂજયના ઉપદેશાર્પી પાણીથી સિંચિત થયેલ અમારો આશા-રૂપી વૃદ્ધ જે અંકુરિત થયો હતો, તે શ્રેષ્ઠ જલથી સિંચાતો હાલ ફ્રોન્મુખ થયો છે, તેને પ્રતિષ્ઠા કરવાના પ્રસાદરૂપ શ્રેષ્ઠ મનોરથથી સંક્રાન્ત કરેલા. વળી બંગથી થયેલા સુખ્ય મંદિરના શિખરનો ઉદ્ઘાર કલશ પર્યાંત પરિપૂર્ણ કરાવેલ છે, તથા દેવની દક્ષીણ હિશામાં અધ્યાપહના આકારવાળું ચોલીશ જિનેશ્વરોથી ચુક્ત નવું ચૈત્ય પણ તૈયાર કરાવ્યું છે. બલાનક મંડપમાં રહેલા સિંહનો પણ ઉદ્ઘાર કરાવ્યો છે. વળી આદિલુનના પાછળાના ભાગમાં વિહુરમાન તીર્થંકરોનું નવું ચૈત્ય કરાવ્યું છે. સ્થિરહેવના પુત્ર લંદુકે ચાર દેવકુલિકા અને જૈન અને કૃષ્ણનામે સંધપતિએ જિન બિંભ સહિત આડ શ્રેષ્ઠ હેઠેરીએ કરાવી છે. પેથડની કીર્તિકલાતુલ્ય સિદ્ધ કોટાકોટિ ચૈત્ય જે તુર્કલોકાએ પાડી નાંખ્યું હતું, તેનો હરિશ્ચંદ્રના પુત્ર સા કેસવે ઉદ્ધર્યું છે. તેમજ દેવકુલિકાના લેપ વગેરે બીજું નષ્ટ થયેલું હતું, તે સર્વ પુષ્યશાળીએ અમુક અમુક કરાવ્યું છે, જેથી તીર્થમાં સર્વ સ્થાનો પૂર્વની જેમ થઈ ગયા છે, જેથી કલશની, દંડની તેમજ ધીજા સર્વ અર્હાનો પ્રતિષ્ઠા હાલ કરાવવાની છે.

હવે દેશલે આચાર્યો, જીતાતિષ્ઠીએ અને આવકો વગેરેને બોલાવી પ્રતિષ્ઠા સુધૂર્ત જોવરાવ્યું. નિર્ણય થતાં લગ્ન પત્રિકા સુખ્ય જોશી પાસે લખાવી તેનો સત્કાર કરી ઉત્સવ કર્યો. પ્રતિષ્ઠાનો સમય આવતાં દેશલે સર્વ દેશામાં પોતાના

कुटुंभीज्ञो, पुत्रो, पौत्रो, अने मंत्रिज्ञो वर्गेने भाकृती संघने आमंत्रण कर्युँ, त्यार थार देशले यात्रा चोर्य रथना केवुँ नवीन देवालय तैयार करांसुँ, अने पौष्ठशाणाज्ञे जृध आचार्य महाराज पासे तेना उपर वासक्षेप नंभाव्ये।

हुवे सर्वोत्तम दिवस, वार, अने नक्षत्रे देवालयनुँ प्रस्थान करवा देशलशाङ्के विचार कर्यो। शुभ दिवसे पौष्ठशाणामां सर्वं संघ एकत्र कर्यो। देशल वासक्षेप नंभाववा शुड सन्मुख घेठो, शुडज्ञे तेना कपालमां तिलक कर्युँ अने तेना भस्तके वासक्षेप नांभ्यो। अने पछी समरसिंहने वासक्षेप नांभी “तुं संघपतिमां अथष्टु थाय एम आशिष आपी।”

पौष्ठ शुद्ध उ ना दिवसे संघनो प्रयाण समय हुतो। ते वर्षते शुहुदेवालयमां रडेली आदिनाथ प्रभुनी प्रतिमा लध देशले देवालयना रथमां स्थापी। अने ते रथने ये श्वेत वृषभ जेडया, के तरतज एक सुवासिनी झी श्रीइण, अक्षत भरेलो थाल हाथमां लध सामी आवी। तेणु देशल तथा समराशाहने भाये अक्षत नाख्यां। श्रीइण हाथमां आप्युँ अने कपाले कुंकुमना तीलको करी पुर्णपनी भाणाज्ञो। कठे पहेजावी आशिर्वाद आप्या। हुवे वाहिनीना शण्ट साये रथ आगण चलावतां अनेक शुभ शुक्लनो थया। पाटणुमां तो २ंग जाम्यो। हुतो। बाग्येज कैध वेर रह्युँ होये।

देशल शाह सुभासनमां घेसी देवालयनी आगण चाव्यो। अने समरसिंह पणु अनेक स्वादेनी साये देवालयनी पाइण चाव्यो। पगले पगले पूजातुँ देवालय प्रथम शंभारिकाज्ञे पहेज्युँ।

शंभारिका गामथी संघ साये पाटणु आवी पौष्ठशाणामां जृध सर्वं सूचि-महाराजाज्ञोने समराशाङ्के वंदन पूर्वक संघ साये आववा विनांति करी अने प्रत्येक घरे जृध सर्वं श्रावकोने आहर पूर्वक आववा प्रार्थना करी जेथी सर्वं जलही आ०या।

संघमां सर्वं सिद्धांत पारणामी श्री विनयचंद्रसूरि, श्री बृहद्गच्छज्ञपी आकाशमां चंद्र समान श्री रत्नाकरसूरि, गौरवयुक्त अंतःकरणवाणा श्री देवसूरि गच्छना : श्री पद्मचंद्रसूरि, श्री संउर गच्छना श्री सुभतिसूरि, लावडा गच्छना आचार्य श्री वीरसूरि श्री थारापद्मगच्छना श्री सर्वदेवसूर, अश्वाषु गच्छना श्री जगतसूरि, श्री निवृत्ति गच्छना आम्भेवसूरि, श्री नाणुक गच्छज्ञपी आकाशने विभुषित करवामां सूर्य समान श्री सिद्धसेन आचार्य, बृहद गणुना श्री धर्मघोषसूरि, नागेन्द्र धग्छना श्री ग्रन्थानंदसूरि, श्री हेमसूरि संतानीय पवित्र श्री वल्लभसेनसूरि अने अन्य अन्य गच्छना जीवा आचार्यों संघपति देश ल साये संघमां आववा तैयार थया हुता। चिन्तकृ, वालाक, मङ्, मातव वर्गेरे

संत-समागम हुर्विज छे.

१२१

हेशोमां रहेल प्रायः सर्वे मुनिएः पधार्या हुता. श्री सिङ्हसूरि सर्वदर्शनी अने हेशलनी साथे चाल्या हुता अने हेशले तेमने प्रवेशोत्सव कर्त्तो हुतो. आ संघ साथे अन्य संघोः संघपति जैन अने कृष्ण, हरिपाल, देवपाल, श्री वत्सकुणना स्थिरहेवना पुत्र लंडक साथे हुता. वणी सोनी गद्धाठ, सत्यवचनी उत्तम आवड सोठाठ, धर्मवीर वीरश्रावक, हानेकरी हेवराज वर्गे गुर्जर-लूभिमां ने केंद्र पशु श्रावके हुता तेएः सर्व संघमां समेत थया हुता. तेएः सर्व आन्या पठी हेशले संघतुं प्रयाणु आगण करायु. मंउपमां स्तंबनी पेठे सुख्य तरिके जैन, कृष्ण, लंडक अने हरिपाल ए चार हुता. सुखा अदप्याननी पासे लेटणुं लैह समराशाह दरभारमां गया. आननी पासे लेटणुं मुक्खुं, आने संतुष्ट थह घोडा साथे तसरीझ आपी अने समराशाह आननी पासे संघना रक्षणु भाटे जणुवतां खाने दश भडामीरा. संघरक्षा भाटे आप्या अने हवे समराशाह संघनायक पवित्र संघमां भव्या. संघमां वाहिनो साथे पाल-भीमो, घोडेस्वारो, उटो, गाडाओ. वर्गे रहुता; तेमज पायद्वनो तो पार पामी शकातो नडातो. आगण हेशलशाह, पाँडा सोमसिंह, सहजने पुत्र सांगणुशाह, दूषिणगुणने पुत्र सोमलुथी युक्ता थह चालतो हुतो. समरसिंह आरे बाणु घोडने हांकता अने श्री संघनी सर्व प्रकारनी तपास लेता हुता.

(चालु)

संत-समागम हुर्विज छे.

१ शत्रु अने भिन्न विषे, मान अने अपमान विषे, लाल अने अलाल विषे तथा मारीना ढेका अने सुवर्ण विषे केनी समान दाइ छेय छे, सम्यक्त्व-क्षावनावडे केना परिणाम शुद्ध छेय छे, जे शान-अल्यासमां सदा तत्पर छेय छे, जे चारित्रनुं पालन करवामां सदा सावधान छेय छे अने केने अक्षिलापा भात्र एक भौक्षसुखनी ज छेय छे. एवा उत्तम आदर्श-साधुनो समागम पामी, जे तेनो लाल लैह न ज शके ते हुर्खांगी भनुष्यजन्मना उत्तम कुणने सर्वथा हारी ज्य छे.

२ शीतल सदा संतसुरपादप? अर्थात् उत्तम कृष्णपूर्ण समा संतपुरुषनो सुखाग्ये समागम पामी, तेनो उत्तम लाल लेवा चूक्वु नहीं.

३ तेवा अभृत दृष्टिवाणा झेणुगु संतपुरुषो आपणुमां कंह तेवी चोअयता देखी आपणुने चोअय भार्ज जतावे छे, ते प्रभाणु सुश्रद्धाथी चालतां आपणु सहेने सुखी थह शकीये छीये.

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૪ વિનય એ એક અજખ વશીકરણ છે એથી એવા સંતજનો પણ સુપ્રસન્ન થઈ જાય છે.

૫ વિનય વેરીને પણ વશ કરે છે તો તેવા ઉપકારી સંતતું થું કહેવું.

સુપાત્ર-લક્ષણ.

૧ જેઓ મન વચન અને જીવાના સંયમ વડે ઉત્તમ ધ્યાન કરવામાં તત્પર હોય, સદાચારનું આચરણ કરનાર હોય, જીવનની સંપદાર્થી યુક્તા હોય, તથા સર્વ પ્રાણી વર્ગ ઉપર કરુણાવંત હોય તે સુપાત્ર કહેવાય છે.

૨ તેમ જ જેઓ ધૈર્ય-જ્ઞાનાવડે યુક્તા હોય, સત્ત્વ-જ્ઞાના સહિત હોય અને તત્ત્વજ્ઞાનમાં જ ચિન્તને સ્થાપનારા હોય તેવા ઉત્તમ પુરુષો જ હાતાર ને સુપાત્રદૃપ છે.

૩ સુપાત્રદૃપ ભહાપુરુષો ધૈર્યજ્ઞાના વડે હુંખનો નાશ કરે છે. તત્ત્વજ્ઞાના વડે જ્ઞાન-જ્ઞાનનો નાશ કરે છે અને જીવનાવનાવડે કર્મનો નાશ કરે છે.

૪ જેઓ સમતાને વિષે જ આચહી છે, કર્મ-શરૂઆતો સાથે જ જેઓ યુદ્ધ કરે છે અને વિષયસુખની ધર્શણા પણ જેઓ રાખતા નથી તે ઉત્તમ યતિઓ જ સુપાત્ર છે.

૫ જેઓ સર્વ સંગ રહિત છતાં સદાચારના સંગવાળા છે. સર્વ વસ્તુઓ ઉપર સ્નેહરહિત છતાં શાસ્ત્ર ઉપર સ્નેહવાળા છે અને આભૂષણ રહિત છતાં તપ રૂપી આભૂષણથી ભૂષિત છે એવા યોગીજનો જ સહા સુપાત્ર છે.

૬ જે ઉદ્દીપ ચિત્તવાળા સહા સ્વશરીર ઉપર પણ ભમતા રહિત છતા સર્વ જીવાનું હિત કરવામાં રક્ત છે તેવા સંયમીજનો જ સુપાત્ર છે. ધર્તિશમૃ.

સદ્ગુણાનુરાગી મુનિનો શ્રી કર્પૂરવિજયલુ મહારાજ.

પુસ્તકાલય-વિષે કંઈકી

જે ગ્રંથ વહેવાર નિયમો મારે આપવાના છે તે આ છે;

૧ જેને એક વર્ષ થયું ન હોય તેવું કોઈ પુસ્તક કહિ ન વાંચતા.

૨ પ્રખ્યાત થયા સિવાયનું કોઈ પુસ્તક કહિ ન વાંચતા.

૩ તમને ખસંહ હોય તે સિવાયનું કહિ ન વાંચતા.

રાદેશ્વારો એમરસન.

પુસ્તક વિનાનું ધર.

આજનો ખીંવર્ગ સુંહરધર, આગખગીચા ને કપડાના કણાટોમાં રાચે છે, આજનો પુરુષવર્ગ મોટરો ને ગાડીઓની સાધયારીમાં મગડરી સમજે છે; પણ પુસ્તકાના ખજાનાની માલિકીમાં મગડરી માનનાર આજ ડેટલાં છે ? ધરમાં વસેલા

મુનિમહારાજનો અભિપ્રાય.

૧૨૫

હેવતરીકે, આનંદના જરણા તરીકે, થાકેલાને આરામ ને પ્રેરણા આપનાર તરીકે,
જીવનનાં કાર્યોમાં સહાય કરનાર તરીકે અંથેનું સ્થાન આપણા ધરોમાં કેટલું છે ?

જેમને એની ખરી કિંમત સમન્ના છે તે તો બીજી ઓછી જરૂરિયાતની
ચીજે જતી કરીને પુસ્તકોનું ખરીદવાના. સૌ ચીજે કરતાં એનું સ્થાન શ્રેષ્ઠ છે,
કેમકે આનંદ, પ્રેરણા ને કેળવણી આપવામાં પુસ્તકો હુમેશાં અનોદ છે.

પુસ્તક વિનાનું ધર તો એવું ગણુંય કે જેની માલેકીથી શરમ ઉપને.

અંથેનો સનેહ એ પ્રભુના રાજ્યમાં જવાનો પરવાનો છે.

ખરાખ ચ્યાપડીઓનું વાંચન એ ઊર પીવા સમાન છે.

મહેલોથી તથા અખૃટ લંડારથી જે સંતોષ નહિ મળે તે સંતોષ તમને
ઉત્તમ પુસ્તકોથી પ્રાપ્ત થશે.

લીલાવનમાં ભુખે મરનાર પશુમાં અને આચલે આટલે સાધને જાનહીન
રહેનાર મનુષ્યમાં શો કેર ?

સંઘર્થંથ વિનાનું ધર જીવ વિનાના ભુડદાની વોર જેલું છે.

જેના ભાગ્યમાં સારા અંથો વાંચવાના હોય તેના આગળ અંથગલક્ષમીના
શુદ્ધવિનોદ શી ગણુતરોમાં ?

પુસ્તકો એ ભિત્રવિહાણાઓના ભિત્રો છે, અને પુસ્તકાલય એ ગૃહવિહાણાઓનું ગૃહ છે. વાંચનો શોખ તમને હુમેશ મળી શકે તેવો સારા માં સારી
સંગતમાં લઈ જશે અને તમને જે માણુસો એમના ડહાપણનો લાભ આપી શકે
તથા એમના વિનોદથી આનંદ આપી શકે તેવા હશે તેમની સાથે વાતચીત
કરવા શક્તિમાન બનાવશે.

G. S. Hillard.

સાંઘાક—ગાંધી.

**શ્રી ગુલાબ્દુમારી જૈન લાઈફ્રેરી કલકત્તા માટે
મુનિમહારાજનો અભિપ્રાય.**

આજે શાવક કુલરતન શ્રીમાન બાધુ પુરણુંદળ નહારના સપ્રેમ આશહીની
અહિ આવવું થયું છે. જીનમંહિરનાં દર્શન કર્યો પછી તેમની સંપૂર્ણ લાયફ્રેરી
નેથ છે. બાધુજીને સાથે પરિશ્રમ લેઈ ફરેક વિભાગ બારીકાઢથી હેખાડયે છે.

જૈન સમાજની ઉત્ત્રતિની આવસ્થકતા માટે જેવી જૈન લાયફ્રેરીની જરૂરી
યાત મનાય છે, તેવી જરૂરીયાત પુરી પાડવા માટે આ લાયફ્રેરી ધણે અંશે
સંકળ્યા છે.

જૈન સમાજની અનેક લાયફ્રેરી છે, પણ તેમાં પ્રસ્તુત લાયફ્રેરી અનોદ છે.

બાધુજીનો સાહિત્યપ્રેમ અને ધર્મપ્રેમ અહિં ખરાખર અનુભવાય છે. તેમણે
લાગણ્ણી રાખી આ સંખ્યા પોતાને હોય કરેલ છે. સાથે સાથે જૈનલેખ સંખ્યાના
ભાગ ૧-૨-૩ વર્ગે જરૂરી અંથો આજ સંસ્થાદ્વારા બહાર પાડી લાયફ્રેરીની

१२४

શ્રી આત્માનંદ પ્રકૃષ્ટિ.

કાર્યસ્થિતિમાં એક આવશક્ય વધારો કરે છે. અલારે જૈયાર થતો લેખસંબહનો ચેયો. ભાગ જૈન ઈતિહાસમાં અનોઝો પ્રકાશ આપશે. આવા પુસ્તકો પણ આજ લાયફેરી ચાને તેના અનન્ય આત્મા બાધુલુંએ જૈન સમાજને સમર્પણ કરી શાનદારીને મેટો લાલ લીધો છે.

લાયફેરીમાં બ્યુઝીયમની પદ્ધતિ પણ સર્વાંશે સ્વીકારી છે. સાથે સાથે જૈન મંહિર રાખી પોતાના જૈનત્વના અભિમાનને પણ તેઠો જ ન્યાય આપ્યો છે બાધુલું સ્વયં લક્ષ્મીસંપત્તિ છે, નિધાવિભૂતિ છે. સાહિત્ય અને ધર્મના રસિક છે. એટલે પોતાના હરેક સામર્થ્યનો સફળપદ્ધેણ કરે છે.

જૈન તવંગરોએ શ્રીમાન બાધુલું અનુકરણ કરી સમાજની ઉજ્જ્વલિના કાયોમાં યથાયોગ્ય પોતાનો હિસ્સો જરૂર આપવો ધટે? જૈન સમાજને પણ આવી સંસ્થાઓના અલ્યુદ્યમાં સંપૂર્ણ સહાયક રહી પોતાની માની તેને અપનાવવી ધટે.

કલકતા એ જૈન સમાજની એક અદ્વીતિય લાયફેરી ત્થા કાચનું મંહિર એમ એ વસ્તુક્રાંતા પોતાના જૈનત્વની મુખ્ય સાથે હરીકાઈ કરી જૈનપુરી તરીકે જથ્ય મેળવ્યો છે. એમ કહીએ કે અતિશયોજ્ઞિત નથી.

લાયફેરી માટેનું સમસ્ત માન બાધુલું પુરણંદળ નહારણને ધટે છે.

તા. ૧૧-૧૧-૧૬૩૦	}	Sd/- મુનિ દર્શાનવીજયજી.
૬૬ કેન્દ્રિગ રદ્ડીટ,	}	શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળના સંસ્થાપક શ્રીમદ્ ચારીત્રિજિયજી (કંધી) ના શીખ.
કલકતા.		

પારેઅ હુર્દાલદાસ કેળવાણુલુનો સ્વર્ગવાસ

બાધ હુર્દાલદાસ સુમારે પચાશ વર્ષની વયે લાંબા વખતની બિમારી લોગવી ભાગશર શુદ્ધી ર ના રોજ અતે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓનું વતન મહુવા છતાં ધાંધા અર્થે સુંભર્દ ધણું વર્ષોથી રહેતા હતા અને જવેરાતનો વેપાર કરતા હતા. શ્રીયુત હુર્દાલદાસ કેળવાયેલા હતા, તેઠલું જ નહિં પણ લેખક હોવા સાથે તેઓ સ્પષ્ટ વક્તા હતા. ધણું વખતથી સમાજના કાર્યમાં ભાગ લેતા અટક્યા હતા. તેઓ સ્વતાવે મિતનસાર, નિડર કોઈ પણ વિષય પરત્વે તેઓ સ્વતંત્રપણે સચોટ હૃદયમાં હોય તેવું કહી નાંખતા હતા. આ સભાના ઉપર સંપૂર્ણ એમ ધરાવવા સાથે ધણું વર્ષોથી સલાસદ હતા, સાથે એક સલાહકાર પણ હતા. તેઓના સ્વર્ગવાસથી સભાને એક કેળવાયેલ સલાસદની જોટ પડી છે. તે એના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાયો એમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

રાષ્ટ્રીય પ્રવૃત્તિના મહાન ઉત્સવના લાભાર્થી ઘટાડેલા ભાવો.

નચેનાં જૈન પુસ્તકો જેની દરેકની એક ઉપરોક્ત ધર્ષી આવૃત્તિએ થયેલ છે તેજ તેના ઉપરોક્તાપણાની સાખીતિ છે, જેની દશ દશ હજાર નકલેએ અપી ગઈ છે તેજ તેનો પુરાવો તે તો ભુલાશા તો રહી જશો.

			મૂળ ક્રમિત	ઘટાડેલા ભાવ
જૈન સંજાયમાળા ભાગ ૧-૨-૩-૪	૨-૦-૦	૧-૮-૦
કર્મ પરીક્ષા ને દૈવી ચક્કનો ચમત્કાર	૨-૦-૦	૧-૮-૦
તિર્થ કર ચરિત્ર (સચિત્ર) આવૃત્તિ ૨ જી	૨-૮-૦	૨-૦-૦
જૈન કથા સંગ્રહ ભાગ ૧ લો આવૃત્તિ ૩ જી	૧-૮-૦	૧-૦-૦
મહિદા મહોદ્ય ભા. ૧-૨ દરેકના	૨-૦-૦	૧-૮-૦
જૈન કાળ્ય સંગ્રહ ભાગ ૭ મો	૦-૮-૦	૦-૬-૦
અમૂર્દ્ય શિક્ષા	૦-૮-૦	૦-૪-૦
જૈન સુશોધ અક્ષિતમાળા આવૃત્તિ ખીલુ	૦-૫-૦	૦-૩-૦
વૈરાગ્ય શતક ભાષાંતર	૧-૮-૦	૧-૦-૦
સુયગડાંગ સુતતું ભાષાંતર ભાગ ૧ લો	૧-૮-૦	૧-૦-૦
નિત્ય નિયમની ચોથી	૦-૩-૦	૦-૨-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો સિવાયનાં દરેક પુસ્તકો જૈન તેમજ જૈનેતર ધર્ષા જ કીશાયતથી મળશે. વધુ છુકીકત સારું ટપાલથી લખ્યો જુના અને જણીતા જૈન શુક્રેદર—

ધારાભાઇ છગનલાલ શાહ.
૩૦ ક્રીકાબટ્ટની ચોળ, સું અમદાવાદ.

ધ્યાનમાં લેશો—

સ્થાન બદલ્યું છે.

જૈન સર્તી વાંચનમાળાની ઓઝીસ લાવનગરથી પાલીતાણા ફેરવામાં આવેલ છે. જેથી તમામ પત્રવહેવાર પાલીતાણા કરશો.

આ વર્ષનાં અમારા આહુકોને મોક્ષવાનાં ચાર પુસ્તકોનું વીઠ પીઠ લવાના રૂ. ૩) પોસ્ટ ખર્ચના ૦-૧૧-૦ મળી રૂ. ૩-૧૧-૦ ના વીઠ પીઠ થી પોસ માસમાં મોક્ષવાયે જે સ્વીકારી લેવા વિનંતી છે. આહુકોની સગવડ માટે દરેક સંસ્થાના જૈન ધર્મના પુસ્તકોનો સારો સ્ટોક અમારે ત્યાં રહે છે. જેથી સાથે મંગાવનારને ખર્ચ માં ફ્રાયહે થાય છે. વળી હાતમાં કેટલાંક પુસ્તકોની કિંમતમાં સારો ઘટાડો કરેનું છે. મંગાવી ખાત્રી કરશો.

લખો:—જૈન સર્તી વાંચનમાળા.
પાલીતાણા-(કાઠીયાવાડ)

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર ભાસની પૂર્ણમાંચે પ્રગટ થતું ભાસિક પત્ર.

પુ. ૧૮ મું. વીર સં. ૨૪૫૭ માર્ગશિર્ય આત્મ સં. ૩૫. અંક ૫ મો.

મુશ્કેલીઓ સહન કરો !

પોતાના આત્મામાં સ્થિરતા કરવા ઈચ્છાનારા મનુષ્યોએ જે જે મુરકે-
દીઓ આવી પડે તે તે સમભાવે સહન કરવી જોઈએ. જે જે પરિષિહો કે
ઉપસગો જીજાઓ તરફથી આવે તે સહન કરવાની ટેવ પાડવી જોઈએ. આ
મુરકેલીએ સહન ન કરી શકનારનું આત્મજ્ઞાન તેવા મુરકેલીના પ્રસંગો
આવી પડતાં નાશ પામે છે. સુખમય સ્થિતિમાં રહીને જે જ્ઞાન ઉત્પત્ત કરેલું
હોય છે તે હુંઘ આવી પડતાં ખરી જય છે. વિજ્ઞાપો ઉત્પત્ત થવાથી તેની
નિશ્ચાગતા "ટકી રહેતી નથી માટે શક્ત અનુસારે સુખની માદ્રક હુંઘદ પરી-
પહેલા સહન કરવાની ટેવ પાડવી, ઈચ્છાનુસાર જાણી જોઈને ક્ષિદા સહન કરવી,
તૃપ્તા સહન કરવી; ટાઠતાપ સહન કરવા, ઓછાં વસ્તોથી ચલાવી લેવું, ઇપવાન
ખીએ. હેખી મનને ડગવા ન હેવું, ડાઈ આકોશ-કરે, તાડિના, તર્જના કરે
નિંદા કરે તે સમભાવે ક્ષમાપૂર્વક સહન કરવી, કોઈ પ્રશંસા કરે કોઈ સારો
સંઠકાર કરે કે કોઈ તિરસ્કાર કરે તો જરા પણ અભિમાન કે શુસ્સો ન કરવો,
દોગ આવે તે શાંતિથી સહન કરવો, ધારેવી કે જરૂરીયાતની વરતુ ન મળે
તો તેના વિના ચલાવી લેવાની ટેવ પાડની, રહેવા-સુવાની જમીન ખાડા ખ-
ડીયાવાળી હોય કે બહુ હવાવાળી ન હોય તોપણું તેનાથી ચલ વી લેવાની
ટેવ પાડવી, સારી ખુદ્દ હોય તો તેનો અહુકાર ન કરવો અને જ્ઞાન ન આવડે
તો શોક ન કરવો પણ તેને માટે પુરુષાર્થ કરવો. આવી આવી બીજુ પણ
ધૃતના અભાવવાળી કે અનિષ્ટના સંપોગનાળી સ્થિતિ આવી મળતાં સમભાવ
રાખી આત્મજ્ઞાન બચાવાર ટકાવી શુખવા પ્રયત્ન કરવો.

આચાર્ય શ્રી વિજયકુમારસૂરીથરળ.